מנורת המאור — מאהבת ישראל במצות מוסרין נפשם עליהן

ומאהבת ישראל הקדושים במצות מוסרין נפשם עליהם. כדגרסי' במכילתא ועושה חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותי, אלו שהן יושבין בארץ ישראל ומוסרין נפשם על המצות. מה לך יוצא ליהרג, על שמלתי את בני. מה לך יוצא ליצלב, על שאכלתי את המצות. מה לך ליהלק, על שנטלתי את הלולב. שנא' (זכריה יג, ו) ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הוכיתי בית מאהבי, המכות האלה גרמה לי אהבת אבי שבשמים. ואשריהם ואשרי חלק המוסרים נפשם למות על קיום מצותיו של הב"ה. כדגרסי' במדרש חזית השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות, [בדורו של גזירת המלכות] שעשיתי צביונן ועשו צביוני. ד"א בצבאות, שמסרו נפשן על מצותי, ושפכו דמיהם בם כדם הצבי וכדם האיל, על אהבתי ועל קיום מצותי.

בעשרה דברים אהבת האדם להב"ה נבחנת, ואם חפץ במצותיו, ואלו הן. ראשון, שיאהב תורת הב"ה, ושיבחר בעשיית מצותיו בלב שלם, ומתוך כך יראה בו שהוא אוהב את הב"ה שצוה לעשותן. שנית, שיהיה חפץ בעבודת הב"ה יותר מכל תענוגי עולם. שלישי, להיות מואס ברשעים ובפושעים שעוברים על מצות הב"ה, ואע"פ שלא הזיקוהו, אלא ישנא אותן מפני אהבת הב"ה ומפני שעוברין על מצותיו, שנא' (תהלים קלט, כא) הלא משנאיך ה' אשנא. ובכלל זה, שיאהוב את הצדיקים ואת החסידים שהן עובדין את הב"ה ועושין מצותיו, ואע"פ שאינן מהנין לו, שנא' (משלי ח, יז) אני אוהבי אהב. רביעי, להיות כל טובת העולם הזה כאין וכאפס נגדו נגד עבודת הב"ה ועשיית מצותיו, ויקדים תמיד עשיית המצוה על כל צרכיו. חמישי, שתערב לו כל יגיעה וכל חסרון וכל ענוי וכל ביזוי כנגד עבודת הב"ה ועשיית מצותיו. ובכלל זה, שלא יהיה בוזה המצות ומכבד עצמו, אלא שיהיה בוזה עצמו ונושא מת מצוה על כתפו, וכיוצא בזה, ומכבד מצותיו של הב"ה. ששי, שלא ישמע לקול מסיתים ומדיחים שידיחו אותו מעבודת הב"ה ומעשיית מצותיו, ושלא יהרהר על מצותיו של הב"ה. שביעי, שיראה לכל בני אדם אהבתו בהב"ה ובעשיית מצותיו ויתפאר בה. שמיני, אם יתחדשו לו מאורעות הזמן, טוב או רע, שלא יעזוב בשבילם עבודת הב"ה ועשיית מצותיו. תשיעי, שלא תכבד עליו עבודת הב"ה, לא מפני טורח, ולא מפני חסרון כיס, ולא מפני שום דבר, אלא יעשה מאהבה. עשירי, שלא תהיה כוונת עבודתו להב"ה ועשיית מצותיו על מנת לקבל פרס, אלא לעבוד את הב"ה ולעשות מצותיו בלב שלם.